

Sygn. akt. I C 433/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Berent

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Świsł

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2022 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko G. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. D. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1770,09 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt złotych dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej G. D. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1602,38 zł (tysiąc sześćset dwa złote trzydzieści osiem groszy) tytułem kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. nakazuje zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) tytułem różnicy między kosztami pobranymi a kosztami należnymi.

Sygn. akt I C 433/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 sierpnia 2022 r.

(żądanie i podstawa faktyczna powództwa)

1. Powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystąpiła przeciwko G. D. z powództwem o zapłatę kwoty 1.770,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

2. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 14 maja 2018 r. przeprowadzono kontrolę układu pomiarowego dostarczającego energię elektryczną do lokalu przy ul. (...) w G. zajmowanego przez pozwaną, w wyniku której stwierdzono nielegalny pobór energii elektrycznej.

3. W następstwie stwierdzenia nielegalnego poboru energii, w oparciu o art. 57 ust. 1 Prawa energetycznego powódka dokonała wyliczenia należności z tytułu nielegalnego poboru energii według obowiązującej taryfy i wystawiła z tego tytułu notę obciążeniową. Z uwagi na fakt, iż w lokalu zajmowanym przez pozwaną stwierdzono pobieranie energii polegające na pominięciu licznika energii elektrycznej, ale w taki sposób, że ilość pobranej energii jest

możliwa do ustalenia, wysokość opłaty ustalono na podstawie § 44 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną. Należność stwierdzona ww. notą nie została jednak przez pozwaną uregulowana.

(pozew, k. 3-5)

(stanowisko pozwanej)

4. Kurator ustanowiony dla pozwanej jako strony nieznanej z miejsca pobytu wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz nieobciążanie pozwanej kosztami procesu.

(odpowiedź na pozew, k. 84)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

5. W dniu 14 maja 2018 roku upoważnieni przez powódkę pracownicy G. S. i J. J. przeprowadzili w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w G. użytkowanym przez pozwaną G. D. kontrolę prawidłowości eksploatacji i działania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej, celem ustalenia, czy ma miejsce pobieranie energii bez zawarcia umowy albo z pominięciem układu pomiarowego oraz kontrolę przestrzegania warunków umowy.

6. W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych, stwierdzono nielegalny pobór energii elektrycznej polegający na połączeniu przewodów dopływowych z przewodami odpływowymi na tablicy licznikowej, która znajduje się w szafce pomiarowej na klatce schodowej zamkniętej na zamek patentowy i braku licznika. Powyższe połączenie powodowało pobór energii elektrycznej bez pomiaru w sposób nielegalny.

7. W wyniku kontroli ujawniono następujące odbiorniki energii elektrycznej zainstalowane w lokalu zajmowanym przez pozwaną: bojler (o mocy 1,5 kW), kuchenka mikrofalowa (o mocy 0,9 kW), pralka (o mocy 2,2 kW), lodówka (o mocy 0,4 kW), frytkownica (o mocy 0,7 kW), oświetlenie, telewizor (o mocy 0,4 kW).

8. Sporządzony w trakcie kontroli protokół nr (...) wraz z załącznikami przedstawiającymi schemat instalacji elektrycznej i zawierającymi m.in. opis ujawnionych nieprawidłowości i podjętych czynności, zostały podpisane przez G. D.. Pozwana nie wносиła żadnych zastrzeżeń do protokołu. Pozwana złożyła także podpis pod dokumentem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

(dowód: protokół kontroli z dnia 14 maja 2018r. wraz z załącznikami k. 9-11, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli k. 12, protokół stwierdzenia nielegalnego poboru energii elektrycznej, k. 13)

9. W związku ze stwierdzeniem bezumownego poboru energii elektrycznej, zgodnie z (...) S.A., powódka wystawiła notę obciążeniową nr (...) – opiewającą na kwotę 1.770,09 zł z terminem płatności do dnia 1 czerwca 2018r.

10. Następnie, pismem z dnia 11 lipca 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty m.in. kwoty 1.770,87 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wezwanie zostało pozwanej doręczone w dniu 16 lipca 2018r.

(dowód: nota obciążeniowa nr (...) k. 17, dane do wystawienia noty obciążeniowej, k. 15, Taryfa k. 20-21v, wezwanie do zapłaty z dnia 11 lipca 2018r. k. 18 wraz z wydrukiem z portalu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej S.A. k. 19)

Sąd zważył co następuje:

11. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów prywatnych, nie znajdując żadnych podstaw do kwestionowania ich prawdziwości i wiarygodności. Zważyć bowiem należy, iż przedmiotowe dokumenty złożone w formie odpisów nie noszą żadnych śladów przerobienia, przerobienia, bądź innej ingerencji. Co istotne, zostały one podpisane zarówno przez przedstawicieli powodowej spółki, jak też przez pozwaną. Kurator ustanowiony dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej nie kwestionował tego, że podpisy widniejące

pod załączonymi dokumentami nie należą do pozwanej. Tym samym przyjąć należało, że przedstawione dokumenty prywatne są autentyczne, a zawarte w nich oświadczenia pochodzą od osób, które je własnoręcznie podpisały.

(rozstrzygnięcie i podstawa prawna powództwa)

12. Powództwo zasługiwało w znacznej mierze na uwzględnienie.

13. Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 1385 ze zm.), zgodnie z którym w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

14. Zgodnie z art. 3 pkt 18 cyt. ustawy nielegalne pobieranie paliw lub energii oznacza pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafalszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. W myśl § 44 ust. 2 pkt 1 – obowiązującego w dacie wystawienia noty obciążającej – rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną, jeżeli energia elektryczna jest pobierana z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafalszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca, oraz w wysokości dwukrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

15. W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Przede wszystkim wskazać należy, iż strona powodowa wykazała, że doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej w rozumieniu przytoczonych powyżej przepisów. Na tę okoliczność powodowa spółka przedstawiła bowiem protokół kontroli przeprowadzonej w dniu 14 maja 2018 roku w lokalu zajmowanym przez pozwaną. Z treści tego dokumentu jednoznacznie wynika, że pozwana pobierała energię elektryczną z pominięciem licznika, który – jak stwierdzono w trakcie kontroli – został wcześniej zdemontowany. Zważyć należy, iż pozwana nie wniosła żadnych uwag ani zastrzeżeń do protokołu, choć przysługiwało jej takie prawo zgodnie z treścią art. 6 ust. 6 pkt 7 Prawa energetycznego. Pozwana także złożyła własnoręczne podpisy pod protokołem, jak też pod pozostałymi dokumentami sporządzonymi na okoliczność przeprowadzanej kontroli. Z powyższego wynika zatem, że nie kwestionowała faktu pobierania energii elektrycznej z pominięciem urządzenia mierniczego.

16. Nadto, żadnych wątpliwości nie budzi zastosowany przez powódkę sposób ustalenia wysokości opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej. Jak bowiem wynika z treści złożonych dokumentów powódka obliczyła ilość energii (866 kWh) zużytej w okresie jaki upłynął od dnia zdemontowania licznika (5 marca 2018 r.) do dnia kontroli (14 maja 2018 r.) tj. przez okres 70 dni, przy uwzględnieniu mocy poszczególnych urządzeń elektrycznych ujawnionych podczas kontroli w lokalu zajmowanym przez pozwaną i czasu ich użytkowania, a następnie ustaliła wysokość opłaty przy zastosowaniu cen jednostkowych określonych w Taryfie, zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami.

17. Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.770,09 zł. Od powyższej kwoty – na podstawie art. 481 §1 i §2k.c. i art. 455 kc – Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 roku do dnia zapłaty.

18. Zważyć bowiem należy, iż w orzecznictwie sądów powszechnych jak również w doktrynie dominuje stanowisko, że zastosowanie przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 Prawa energetycznego jest

jednym ze sposobów dochodzenia naprawienia szkody wynikającej z nielegalnego poboru energii elektrycznej, a zatem ma charakter odszkodowawczy (por. M. Czarnecka, T. Oglódek (red.), Prawo energetyczne. Ustawa o odnawialnych źródłach energii. Ustawa o rynku mocy. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Komentarz, Warszawa 2020; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 20 września 2012 r., ACa 385/12, niepublikowany). Nie ulega przy tym wątpliwości, że zobowiązania odszkodowawcze co do zasady są zobowiązaniami bezterminowymi (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 20 lutego 2019 r., I ACa 405/18, L.; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 4 sierpnia 2020 r., I ACa 221/19, L.; wyrok Sądu Najwyższego z 5 lutego 2021 r., (...) 12/21, L.; wyrok Sądu Najwyższego z 5 lutego 2021 r., (...) 12/21, L.). Zgodnie z treścią art. 455 k.c. jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Z zebranego materiału dowodowego tymczasem wynika, że dopiero pismem z dnia 11 lipca 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty dochodzonej w niniejszej sprawie należności, wyznaczając siedmiodniowy termin do zapłaty. Skoro, wezwanie zostało pozwanej doręczone w dniu 16 lipca 2018 r. to – zgodnie z treścią wezwania – roszczenie stało się wymagalne dopiero z dniem 24 lipca 2018 r. W świetle powyższego – z uwagi na brak wcześniejszego wezwania do zapłaty – bez znaczenia była data płatności wskazana w nocie obciążeniowej.

19. W związku z powyższym, na podstawie art. 481 §1 k.c. stosowanego a contrario Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek za okres od dnia 2 czerwca do 15 lipca 2018 r.

(koszty procesu)

20. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 3 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, uznając, że powódka uległa nieznacznie, zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.602,38 zł, na którą składały się: opłata sądowa od pozwu (200 zł), opłata za czynności pełnomocnika powódki w stawce minimalnej w kwocie 900 zł, ustalona zgodnie z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na poczet wynagrodzenia kuratora (360 zł), a także koszty poniesione w związku z doręczeniem pozwu przez komornika i zleceniem komornikowi czynności zmierzających do ustalenia aktualnego adresu zamieszkania pozwanej (125,38 zł), które zostały ustalone postanowieniem Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. z dnia 23 lutego 2022r. w sprawie o sygnaturze Kmn 217/21 (k. 54). Nadto, na podstawie art. 98 § 1¹ kpc Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

21. Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał zwrot powódce od Skarbu Państwa – Sądzie Rejonowego w Gdyni kwoty 40 zł stanowiącej różnicę pomiędzy pobraną od powódki zaliczką na poczet wynagrodzenia kuratora (400 zł) a kwotą przyznaną kuratorowi (360 zł).